

Újpest-Belsőváros

2008. 09. 28.

(Hálaadás az újborért)

Juhász Emília

A KERESZTYÉN HIT NEM SZEMÉLYVÁLOGATÓ

Olvasandó (lectio): Jak 2,1-13

Alapige (textus): Jak 2,1

Testvéreim, a mi dicsőséges Urunkba, a Jézus Krisztusba vetett hitetek ne legyen személyválogató. (Rev. Károli)

Imádkozzunk!

Urunk, Jézus! Köszönjük, hogy újra színed elé engedsz bennünket. Hálát adunk az elmúlt hétért. Köszönjük, amit megadtál, és köszönjük, amit nem, mert tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra van. Tudjuk, hogy Te voltál betegeinkkel, és Te vigasztaltad gyászolóinkat is. Nem is tudjuk, hány ránk leselkedő veszélyben is Te tartottál meg bennünket. Áldunk a Te mindent látó tekintetedért, figyelmeztető szavadért. Köszönjük Igédet, amit ma személy szerint nekünk készítettél. Bevalljuk, hogy az elmúlt héten is személyválogatók voltunk: jobban szerettük az egyik gyerekünket a másiknál, egyik unokánkat a másiknál, különbséget tettünk szeretetünkben szüleink között. Szívesebben imádkoztunk hitünk cselédjeiért, mint a szemünkben reménytelen emberekért. Megtartottuk a mások számára nálunk letett ajándékaidat.

Pedig ismerjük a királyi törvényt: „Szeresd felebarátodat, mint magadat”. Bevalljuk, hogy ítélkeztünk mások felett, pedig ennek joga egyedül a Tiéd, Aki sokkal irgalmasabb szemű és szívű vagy, mint mi vagyunk. Ide állunk most Te eléd, hogy taníts minket! Moss ki minket tisztátalanságainkból, hogy mi reánk is igaz legyen: „Élünk többé nem mi, hanem él bennünk a Krisztus”.

Ámen.

Isten **bűnbocsátó kegyelmének** hirdetése:

Boldog az, a kinek hamissága megbocsáttatott, vétke elfedeztetett. Boldog ember az, a kinek az Úr bűnt nem tulajdonít, és lelkében csalárdság nincsen. (Zsolt 32,1-2 Károli)

Igehirdetés

A világi életben mindennapos a személyválogatás. Végigkíséri egész életünket, mi is gyakoroljuk, és velünk is ezt teszik. Egészen másként viselkedünk egy olyan emberrel, akitől sokat várunk, mint azzal, akitől nem várunk semmit sem, vagy akitől egyenesen tartunk. Másként azzal szemben, aki vagyonos, gazdag és azzal szemben, aki szegény. Vannak, akiket gyorsan lerázunk magunkról, szavukat sem hallgatjuk meg szívesen. Modern szava ennek a diszkrimináció, amit egyre gyakrabban hallunk, a megkülönböztetés, ami alatt olyan bánásmódot értünk, amely az egyéneket valamely csoporthoz tartozásuk miatt különbözően kezeli, ami jellemzően egyes csoportok tagjait előnyösen, míg másokat hátrányosan érint. Ez lehet ösztönös vagy tudatos, nyílt vagy burkolt formájú. Már az óvodában: Veled barátkozom, veled meg nem! Te nő vagy, te ezt nem csinálhatod, te ezt nem értheted! Miért vállal ez az asszony annyi gyereket! Te megkapod azt az állást, én meg nem, mert neked van összeköttetésed, nekem meg nincs! Arrébb húzódnak a buszon, hogyha mellénk ül egy....itt kipontoztam, mert nem is akarom fel sorolni, ki miért nem ül le a másik ember mellé. Mennyi harcot, mennyi szenvedést okozott a személyválogatás, az a bűnös szívünkben eredő gondolat, hogy az egyik ember különb valami miatt, mint a másik! Csak azért, mert más a bőrének a színe vagy más vágású a szeme, vagy mert más a vallása. Amíg mi osztályozzuk az embereket, észre sem vesszük, csak akkor, amikor minket ér valamiben hátrányos megkülönböztetés.

Nem új ez a nap alatt. Már az első gyülekezetekben is téma volt. Jakab levele is részletesen foglalkozik vele. *Atyámfiaim, ne legyen személyválogatás a ti hitetekben, amely van a dicsőség Urában, a mi Jézus Krisztusunkban.*

Nem szabad személyválogatók legyünk, mert Isten sem az. Ha élő hitünk van, abba ez nem fér bele, mert ezzel szinte megcsúfoljuk őt, és nem vagyunk igaz bizonyágtevői, nem tudunk így példát mutatni, nem róla beszélünk akkor, hanem csak a mi romlott szívünkről. Isten előtt mi egyformák vagyunk, egyformán bűnös, megtérésre szoruló emberek. Mentegethetjük magunkat, magyarázkodhatunk, méricskélhetünk, hogy kisebb és nagyobb bűnök, de Isten előtt mindegyik bűn kárhozatos, amiért Krisztusnak meg kellett halnia. *Mindnyájan elhajlottak, egyetemben megromlottak, nincs aki jót cselekedjék, nincs csak egy is.* A bocsánat és az örök élet is minden embernek fel van kínálva, nincsen előtte protekciós ember, *mert úgy szerette Isten e világot, az egész mindenséget, minden korban élt embert és minden fajta embert, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élet legyen.* Jézus Krisztusban leomlanak a választófalak, benne nincs zsidó vagy görög, vagy magyar, férfi vagy nő, szabad vagy szolga. Mindnyájan egyek vagyunk Őbenne. Jézus Krisztus úgy tanítja ezt a Hegyi Beszédben: *Isten felhossa napját jókra és gonoszakra egyaránt, esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak.*

Isten mindenkit egyformán szeret, aki Neki engedelmeskedik. Az Úr Jézus Krisztus egész élete erre példa volt. Megszületett emberi testben, zsidó kisgyermekként. Bár mondhatjuk, hogy ez már részrehajlás, miért éppen a zsidó népet választotta ki Isten? Az elmúlt héten útitársaim gyakran feltették nekem ezt a kérdést, miért pont ők, amikor ilyenek meg olyanok? Erre nincs más válasz, csak az, hogy „csak”. Hiszen nem voltak ők semmivel sem különbek más népnél. Éppen ellenkezőleg, kicsi és az Ószövetségből láthatóan engedetlen nép volt. De az, hogy őket kiválasztotta, ilyen formában nem jelenti a mi elvettetésünket, hanem inkább felvettetésünket a Krisztus által. Krisztus pedig szinte tüntetően megmutatta ezt, ahogyan szóba állt mindenkivel, ahogyan átment Samárián, ahogyan elfogadja a parázna asszonytól való megkenetését, ahogyan meggyógyítja a kananeus asszony lányát, a római százados szolgáját, vagy a gadarai ördögöst: Elhívja tanítványnak a gazdag Mátét, a vámszedőt, de a szegény halász Pétert is. Szóba áll a gazdag ifjúval, és megáll a koldus mellett is. Nagyon sok példát mondhatnánk arra, hogy Jézus előtt

egyformák vagyunk, hogy egyformán szeret, meghallgatja imádságainkat, megbocsátja bűneinket, megajándékoz új élettel.

Nem árt nekünk magunkba néznünk, kivel és miért vagyunk mi személyválogatók? Jakab a gyülekezeti életből, az istentiszteleti gyakorlatukból hozza fel a példáját: *Mert ha a ti gyülekezetetekbe bemegy egy aranygyűrűs férfiú fényes ruhában, és bemegy egy szegény is szennyes ruhában, és ránéztek arra, akin a fényes ruha van, és azt mondjátok neki: Te ülj ide szépen, - és a szegénynek ezt mondjátok: Te állj ott, vagy ülj ide az én zsámolyom mellé: Nem mondtatok-e ellent magatoknak, és nem lettetek-e gonosz gondolkozású bírakká? A szívünk gonoszságával van a baj, amikor személyválogatók vagyunk. Azért teszek valamit, mert ellenszolgáltatást, valami ajándékot, dicséretet, előmenetelt várok érte cserébe. Döntéseinket is befolyásolja ez. A személyválogató ember nem tud jó ítéletet hozni. Isten ítéletei mások, mint a mieink. Halljátok meg szeretett atyámfiai, avagy nem az Isten választotta ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek hitben, és örökösei az országnak, amelyet azoknak ígért, akik Őt szeretik? Ti pedig megvetettétek a szegényt. Avagy nem a gazdagok hatalmaskodnak rajtatok, és nem ők hurcolnak titeket a törvény elé? Nem ők káromolják azt a szép nevet, amelyről neveztetek?*

Isten a szegényeket választotta ki arra, hogy hitben gazdagok legyenek, mert Ő teljesen más mértékkel méri a gazdagságot, mint mi. Mi sok esetben aranyban mérünk, mert ott van a szívünk, a csillogást értékeljük, azonban az igazi kincseket észre sem vesszük, mert nincs hozzá szemünk, szívünk, És így leértékeljük egymást. Az számít, kinek milyen a fizetése, a pozíciója. Amikor Isten belenéz a szívünkbe, mit lát ott? Gazdagságot, vagy szegénységet? Azt mondja az Úr: Milyen gazdag!" Vagy azt, hogy: Milyen szegény, hiszen semmije nincsen!"

Istennek más jelenti a gazdagságot, mint nekünk. Nem a vagyon és nem a csillogás, hanem a lelki kincsek, a belső értékek, amik még csak meg sem kopnak az idő múlásával, hanem épen hogy érettebbek lesznek. Bárcsak gyermekeinknek is ilyen kincseket tudnánk és akarnánk gyűjteni! Istennél gyakran meg is fordul a sorrend. A szegények inkább érzik azt, hogy mennyire kegyelemre szorultak, mint a gazdagok, akiknek mindenük megvan. A szegények inkább kiválasztottak. Gondoljunk csak a betlehemi pásztorokra vagy Máriára, az egyszerű leányra, aki mégis Jézus anyja lett, míg a gazdag ifjú szomorúan távozott Jézus mellől, mert gazdagsága visszatartotta Jézus követésétől. Bár ebben nincsenek sémák, léteznek kivételek, hiszen egy gazdag ember is lehet alázatos szívű és nyitott kezű.

Önzőségünk miatt vagyunk személyválogatóak, mert mindenben a magunk hasznát keressük és nem a másét.

Ami ránk bízott, az nem a gazdagok előtti főhajtás, hanem a szegények megsegítése. Itt leírja Jakab, hogy mit tettek a gazdagok a szegényekkel, csak azért mert, nekik nem volt annyi: lenézték őket. Kedves Testvéreim! Valljuk be, hogy ez ma sem változott. Az apostol a királyi törvényt tanítja, a szeretet törvényét, ami azért királyi, mert a királyok Királya az uraknak Ura tanította: *Szeresd embertársadat, mint magadat.* Nem könnyű az ige megtartása, mert ellentmond a tagjainknak. Mégsem tehetünk másként, mert ezt kéri tőlünk Isten. Ha el is bukunk benne, újra meg újra megvallhatjuk, hogy mennyire gyengék és erőtlenek vagyunk, és kérhetünk erőt megállni, szeretni.

Hogyha a szeretet parancsát nem tudjuk megtartani, akkor a többit is hiábavalóvá tettük, az egész ellen vétettünk. Hiába védekezünk, hogy mi nem loptunk, nem törtünk házasságot, tisztességes életet élünk, csak éppen nem szerettünk... ezzel az egészet megrontottuk. Kemény igék ezek, és megítélnék mindegyikünket. Mert mi lenne velünk, ha Isten is úgy ítélné, ahogyan azt mi tesszük? Jaj lenne nekünk!

Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot, viszont diadalmaskodik az irgalmasság az ítéleten. Ha mi nem mutatunk irgalmat, akkor mi se kapunk irgalmat. Ez ítélet. Pál azt mondja, hogy hit által üdvözülünk, és nem cselekedetekből, hogy senki ne dicsekedjen. Jakab viszont azt, hogy cselekedetekből. Akkor ellentmondás van itt? Távol legyen! A Biblia azt írja, hogy *a hit cselekedetek nélkül halott.* Az igaz hit megnyilvánul a szeretetben. *Szeresd az Urat, és szeresd felebarátodat, mint magadat.* Az irgalmas samaritánus példázatából tudhatjuk, ki is ami felebarátunk, az aki ott van előttünk az úton, az aki a szomszédban lakik, aki mellettünk dolgozik a munkahelyen vagy ül a templomban. A parancsolat azóta sem változott, ahol viszont személyválogatás van, ott nem lehet igaz szeretetről beszélni. Isten őrizzen minket és tegyen szabaddá az igaz szeretetre, amely nem válogat, és nem méricskél, hanem egyszerűen szeret, ad és árad, mint ahogyan Krisztus is így szeret minket.

Szabad nekem mindenkit szeretnem, mert Krisztus megszabadított bűneimtől, szabaddá tett a szeretetre. Krisztus azért adta az életét, hogy ne az indulataim, az előítéleteim, a részrehajlásaim irányítsanak többé, hanem újjászülethessek a Neki és Vele való életre. Testvérem, ne légy többé

szeretetkorlátozott ember, hanem szabadulj fel Krisztusban az igazi szeretetre.

Ámen.

Imádkozzunk!

Dicsérünk és magasztalunk Urunk, Istenünk azért, hogy Te Magad vagy a szeretet. Dicsérünk azért, hogy a Te szeretetedbe mi is beférünk, minket is szeretsz. Miket is úgy szeretsz, hogy egyszülött Fiadat adtad értünk, hogy életünk legyen és bővölködjünk. És köszönjük, Urunk, hogy Te tudod a szívünket egyedül átformálni, megtölteni azt igaz szeretettel. Megvalljuk Neked, hogy bizony, nekünk nem megy! Nem megy szeretni. Határokat szabunk, magunkra nézünk, önzőek vagyunk a szeretetünkben, személyválogatóak. Bocsásd meg ezt nekünk! S Urunk! Visszük eléd, akiket nagyon nem megy szeretni valami miatt, mert sebeket kaptunk tőlük, vagy egyszerűen nem tetszenek valami miatt. Urunk! Bocsásd ezt meg, és segíts szeretni! Segíts, Urunk, hogy ne csak szóval szeressünk, hanem cselekedetekkel, igazsággal. Úgy, hogy az jó legyen a másik embernek. Te adj nekünk ehhez bölcsességet! Könyörülj rajtunk, Urunk! Szabadíts fel, bocsásd meg előítéleteinket! És köszönjük, Urunk, hogy nem ilyen vagy, Te hűséges Isten vagy. És köszönjük azt, drága Urunk, hogy Rád bízhatjuk előttünk álló hetünket is, hogy vezess minket az élet útján! Vezess, és tarts meg minket a kísértésekben, és örömeinkben is!

És áldd meg, kérünk a most, csendben elmondott imádságainkat is!

Ámen.